

ABONAMENTUL:
 PE AN 3 COR. 20 FIL.
 „ 1/2 „ 1 „ 60 „
 „ 1/4 „ — „ 90 „
ÎN STREINĂTATE:
 PE AN 6 FRANCI.
 „ 1/2 „ 3 „
 — 0 —

Numeri singuratici se vënd
 în Cluj cu 5 fileri, într'alte
 locuri cu 6 fileri.

RĂVAȘUL

INSERTIUNILE
 se plătesc după mări-
 mea locului ce ocupă;
 fiecare cm. □ costă o-
 dată 10 fil., de 2 ori
 8 fil., de 3 și mai multe
 ori 6 fileri.

ADRESA:
 „RĂVAȘUL“
 CLUJ, — KOLOZSVÁR
 6. JÓKAI-UTCA 6.

Redactor resp.: Dr. IULIU FLORIAN

Apare în fiecare Sâmbătă

Proprietar-editor: Dr. E. DĂIANU

Să ne păzim firea.

I.

Dacă torni în apă mai puțină câți-va picuri de roșală, sau de alt-ceva, nu e așa, că apa își perde culoarea ori chiar și gustul de mai înainte, că în-ceată a mai fi ceea ce a fost mai înainte? Așa e și cu firea noastră. Dzeu ne-a dat o fire a noastră, cum numai noi avem, pe care apoi părinții nostri ne-au lăsat-o nouă ca moștenire scumpă. Năravurile ce le avem și obiceiurile ce le deprindem, răsar și isvoresc, ca din o fântână, din firea și din sufletul nostru. Ele sunt, cum sunt și cum le avem, pentru-că așa le-au făcut, să fie firea noastră și sufletele noastre românești.

Haina croită pe trup se prinde bine și ți-se șede de-a dragu cu ea, ear cea de împrumut te slutește și te arată așa cum nu ești. Apa limpede și bună la beut o afli în isvoare curgătoare, ear nu în bălțile în cari își scurg putoarea și gunoiul părae străine. Sângele de viță bună se corcește prin încrucișări și împreunări de jos și nerândueli. Așa e și cu firea omului: obiceiurile străine îi supțiază soiul, o nemernicesc și o duc la prăpădenie. Toate neamurile, ce împânzesc cu traiul lor un colț mai mic sau mai mare de lume, se străduesc din rășputeri de a-și păzi întregi și nepângărite firea și obiceiurile ce le au; căci cel ce-și pierde firea se pierde pe sine și soiul de care se ține, își pierde viața.

Două lucruri sunt ce țin, în frământările aprinse ale traiului, neamurile la suprafața apei: firea aleasă și bună și avuția în bani și în puteri bine rânduie. Noi suntem un neam de oa-

meni săraci în bani și-n puteri, necăpătuiți încă în găzducii cu chiag și cu prindere, căci ce bruma am avut ne-a șters lăcomia altora și ne-a mâncat nepriceperea noastră. Singurul razăm, singura hrană, în stare să ne mântue, e *firea noastră*: cu priceperea noastră, cu hărnicia și cu îndeletnicirile noastre bune, cu urzala bună a sufletelor noastre. Ne lipsesc banii, cei ce aduc tihna și belșugul traiului fără trudă, dar nu ne lipsesc puterile, cu cari să câștigă banul. Ne avem numai pe noi și pe Tatăl Cel de sus, — și ce ne trebuie mai mult? Când ești stăpân pe o minte trează și iscusită și pe un braț harnic și vênjos, și când pașii ți-i îndreaptă o ursită bună, — spune ce-ți mai lipsește, ca să dobândești ce n'ai și ce ai dori?

Așa e. Dar se pare, că ursita noastră ne-a merit osândă grea, că cucul ne-a cântat-o rău. Dzeu are încrestat pe răvașul rânduieților sale sorocul fiecărui neam; — sorocul nostru, aibi milă Doamne, întinde-ni-!

Nu știu cum, dar noi nu ne lipim de ce e al nostru, croit din sufletele și plămădit din firea noastră, așa cum ne lipim de cele străine și la tort și la băteală.

Avem o limbă, doinitoare și dulce, cum numai noi avem sub soare; dar sunt printre noi și de aceia, cari de dragul unei sfărmituri de pâne și a unui traiu de câne miluit își uită de limba, în care i-au desmerdat și i-au crescut mamele lor? Alții pătați în suflet de rugina înstrăinării, se rușinează de *limba* în care-și grăiesc frații lor și'n care-și plâng nevoile și durerea fii unui neam născut în o zodie cu el.

Avem noi, Doamne sfinte, cum numai noi avem, o *doină* și o *poveste* dragă, o biblie veche de zile ca și noi, ce tremură'n lacrima versurilor ei nădejdele zdrobite ale unui neam, și cântă pe struna vorbelor dulci fapte de vitejie și zile bune și senine și pentru noi. Dar vor fi mulți, cari, prinși în mrejea învățăturilor străine și îmbătați în suflet de apele tulburi ale poveștilor cu hulă și ocară pentru noi, hrănesc în inimi scârbă și dispreț pentru aceste comori de pietri nestimate.

Și mai avem noi, dragii mei, *obiceiuri* așa de scumpe și cinstite, cari se potrivesc pe noi, întocmai cum o haină bine croită se potrivește pe un trup plin de fată fecioară. — Obiceiurile și năravurile bune și cu cinste ale unui neam, sunt ca o carte vie, prin a cărui rost șirurile de oameni de mai înainte propovăduesc celor de azi cumînțenie, dragoste și stăruință în fapte bune; prin cari bătrânii înțelepți ai zilelor de eri să fac dascălii vîrstelor nepricepute de azi. Și când ți-e dat să vezi cu ochii, în răstimpuri bune, câte un obicei bătrânesc, cu toiu vesel, cu voce bună și cu primă cinstită pentru amintirea celor duși, par'că simți cum ți-se primenește sufletul și cum te face mai bun și mai cu minte mirosul de tămâie și de cucernicie al altor vremi. Par'că-ți picură în suflet picur de picur, dragoste pentru neamul tău, îndemn în nevoile zilei și hrană pentru traiul trudnic și lipsit ce-l duci. Dar noi, poate sub povara unui blăstem, începem să ne înstrăinăm de aceste moșteniri scumpe și fără preț. Alte năravuri, străine de chiagul și urzala noastră, încep să-și câștige loc și dragoste la vetrele și'n inimile noastre.

FOIȚA RĂVAȘULUI

DIŢ TRECUT

(Aduceri aminte)

Eram trei la număr, din trei părți românești, Țara Oltului, Bănat și Țara Bârsei; toți băiețandri puși pe nădrăvănii. Furam vremea scumpă umblând tanda-manda, în loc să învățăm să ne facem domni, cum doriau și ne sfătuiau părinții.

La cea dintâiu întâlnire am legat prietinie de cruce, că eram tot de o pănură, sburdalnici și puși pe rele, veniți la școală ungurească, nu chiar de voie bună și cu gândul la domnie.

Avem tot un cortel la un săsoiu lung cât ziua de ieri; nu l-aș mai visa! Și apoi ne și înțelegeam de minune laolaltă, el știa puțin românește și întortochiat, noi și mai puțin nemțește și ungurește mai de loc. Drept aceea, ca nu cumva să-i fim peatră 'n casă, ne duceam des de dimineață și ne înturnam, când toți durmeau.

De trăit trăiam domnește, până să ușura punga de tot; și al naibii lucru asta să întempla cam des, de într'un târziu ne săturasem de domnie, că zău! prea era rău domn, să mănci numai odată în zi și și atunci cam subțire.

Ca toți cei de pănura noastră, așa și noi, când ne ardea la degete trimeteam cărți în toate părți și ne jăluiam, că Dne greu mai e și până la domnie. Eară am lăsat la o parte traiul boeresc și înfundam la mămăligă cu brânză de nu dam

două, să mira sasul de noi de sta să-și iasă din fire, când vedea cu câtă dibăcie ascundeam mămăliga cât o ripă. «Românește jupâne, românește» zicea bănățeanul înfundând gros.

Eu eram mai aproape de oraș; veniau în toată săptămâna oameni dela noi și îmi aduceau mai una mai alta de ale mănărei, dar să întempla și de multe-ori de le duceau ear îndărapt acasă și atunci noi jucam de foame ca de voie bună. Și uite cum se întempla și asta:

Orașu-i oraș și pace bună, nu poți găsi oamenii așa cu una cu două, cum faci acasă, făr dai pe ghicite ca la »baba oarba« și de multe ori îți umblă ciudat, cum nici gândești, ca bună-oară »vlădicii de la noi« de data asta.

Ce s'o gândit și »vlădica«, posnitul de el! să nu rămână mai pe jos, decât alții și să nu știe cum e orașul ăla cu căsi înalte cât turnul bisericii, cu uliți podite și alte chinodii.

Și-a luat măcăul, ortacul lui de drum și desagii, cari îi băteau călcăiele de lungi, și-a plecat, c'o da el de oraș.

Mai făcând încungiur, mai întrebând pe toți dearëndul s'a trezit și el la prânzul cel bun în oraș.

Tîrgul era ticsit de oameni și vlădica căsca gura, când într'o parte, când într'alta de să loveau toți de el și câte ghiolduri o mai fi căpătat, că-l injurau toți.

Jăluitu-mi-s'a, nu-i vorbă, și mie, că la oraș toți oamenii is rênzoși și, că de domni is domni, dar tot nu știu la omenie, că trece pe lângă tine

și de te-ai închina până la pământ și tot nu-ți zice nici măcar bună ziua, făr te tot sudue în limba lor, și trebuie s'o iei de bună, că ești doar la oraș.

După spusa lui, înainte de a pleca la oraș să abătuse și pe la noi, să ceară unele îndrumări. Bucuros îl îndrumară cei de acasă și dădură și o glajă cu lapte să-mi aducă mie, rugându-l să grijescă bine de ea. »Drijest io drijest, tă doar nu-s toptik«, adecă »grijesc eu grijesc, că doar nu-s copil« îi fu răspunsul. Își așeză apoi strajnic căciula pe cap și așa cu barba lungă și nerënduită, a luat drumul în cap.

Puțin avea de tîrguit și de glaja mea tot s'a ales nimica, căci abia am putut da ochi cu el pe la vecernia cea bună, deși el a întreat pe toți: »tă unde-i lon al dela noi tare (care)-i aiți (aiți) la stoala (școală) să se fată domn«. Străinii nu-l înțelegeau de loc, ear ce-i ce-l înțelegeau, făceau ris pe socoteala lui.

Era voios acum și de să întempla să treacă vre-unul din cei întrebați mai înainte, îi spunea odată făcând o gură cât pe colo și bătînd în palmi a ciudă: »ve! ăta-i lon, tî tu nu-l tunosti«, (adecă, vezi! ăsta-i luon și tu nu-l cunoști) și scurma mereu în desagi după glajă! Glaja ca'n palmă, că doar de fer să fi fost și nu putea suferi atâtea ghiolduri. Cât erau desagii lui de lungi și largi era numai lapte și ear lapte. Cât ce a simțit pacostea, uitându-se ață la mine îmi zise ciudos: »A tratului lutru; tă tă nu dăsăst dlaja, s'o part«. (Al dracului lucru, că nu găsesc glaja, s'o spart).

Necăjit cum eram și tot am ris una la asta, că prea posnit mi să părea. Și eram eu nu-

Crestături.

— **DI Coriolan Brediceanu**, distinsul avocat din Lugoj și membru al comitetului, a fost candidat din partea diriguitorilor activității de deputat în cercul Făgetului. Atât de mult conta activității la dl Brediceanu în cât »Lib.« îl »recomanda« în ditirambi alegătorilor, ear altă foaie, activistă de dată mai recentă, pe urma acestei candidaturi nici nu mai număra »Drapelul« printre foile, cari au luat poziție față cu adunarea activiștilor dela Sibiu. Ei bine dl Brediceanu a declarat, și »Drapelul« a publicat, că nu primește candidatura. Ear asta înseamnă mult.

— **O știre tendențioasă** a publicat, tocmai în numărul apărut pentru ziua de Crăciunul nostru ziarul »Ujság« din Cluj. Fără să mai căutăm originea suspectă a acestei notițe o ficsăm numai pentru a învedera procedura neloială ce se ascunde în ea. Notița din chestiune avea următorul cuprins:

(Mișcarea Românilor gr.-cat.) Printre Români gr. cat. din Ardeal ocupă tot mai mult teren opinia, că bisericile (?) gr.-cat. nu-și pot valida influința în interesul poporului românesc, pentru că stau sub înriurirea bisericilor (!) romano-catolice. Cei ce se mărturisesc aderenți ai acestor vederi la toate ocaziunile accentuează necesitatea convocării unui congres pentru aranjarea definitivă a afacerilor autonomiei. Pașii începători spre desfacere de înriurirea bisericilor (!) rom.-cat. le-a făcut protopopiatul gr.-cat. din Cluj. Dr. Dăianu Lucaci, (!?) care desfăcându-se dela redacția »Tribunei«, mânătoare de Unguri, desvoaltă o activitate febrilă în infula (!) protopopească, a adresat o propunere la metropolie pentru convocarea congresului.

Cei ce sunt în curent cu mersul lucrurilor se vor mira, cu tot dreptul, vedând aceasta caprițioasă, ori tendențioasă amestecătură de verziuscate, a căror acutiș personal ese la iveală ca și ghiarele pisice din sac.

De acea ori ce comentare ori rectificare a denunțării o lăsăm, ca fiind superfluă. A o încreșta însă ne-am simțit datori, în interesul cauzei.

Răsboiul din Asia.

Dorințe de pace.

În cercurile militare peste tot a făcut mare surprindere distincția, ce a făcut-o Impăratul Germaniei celor doi comandanți dela Port-Arthur, lui Stössel și Nogi. Impăratul adecă le-a conferit cel mai mare ordin militar »pentru merite«. Până acuma nu s'a mai întemplat, ca militarii străini, cari s'au luptat pentru interese, cari nu ating de loc interesele germane, să capete acest ordin. Să crede, că împăratul german a făcut aceasta cu scopul, ca să mijlocească pacea între Japonia și Rusia. Distincția acestor doi comandanți ar însemna deci, că pe o formă de brave sunt amândouă armatele.— Toată lumea ar dori pacea. Aproape de un an de zile s'au varsă sângele omenesc în Răsăritul Asiei, și dacă ar fi să nu se sfârșească răsboiul până ce o parte va fi învinsă definitiv, atunci mult sânge se va mai vărsa, căci amândouă părțile au armate puternice și sunt bine pregătite.

Rechemarea lui Kuropatkin.

Din Petersburg se vestește, că Țarul a hotărât să-l recheme pe Kuropatkin, comandantul întregii armate rusești din Asia. Țarul, oficerii

înalți și întreagă opinia publică rusească, cu un cuvânt Rusia întreagă e nemulțumită cu purtarea lui Kuropatkin. Toți au crezut, că sub conducerea lui armata rusească va eși biruitoare și toți așteptau, ca acum în decursul ernii, Kuropatkin să facă pași hotărâtori contra Japonezilor. Locul lui Kuropatkin îl va ocupa un general cu numele Sukomrinov. — Ori ce se va întâmpla însă, nu trebuie să uităm, că atunci când a fost Kuropatkin în fruntea armatei din Asia, armata aceea era în cea mai mare disordine. Nelucrarea aparentă a lui Kuropatkin își află explicare în silința sa de a înlări armata și a o pregăti așa, încât pășind contra Japonezilor, să fie sigur de reușită. De credința asta sunt toți, cari îl cunosc pe Kuropatkin. Se poate însă, că numeroșilor dușmani, ce-i are la curtea rusească, le va succede să-l răstoarne. — De altă parte se vestește de pe câmpul de răsboiu, că amândouă armatele fac mari pregătiri, și sunt semne, că în curând va urma o luptă mare.

CĂRȚI DIN ORI CE PĂRȚI.

Impresii dela Cojocna.

Sala școlii era îndesuită de lume! Bătrâni și tineri, bărbați și femei se strânseseră în frumoașa școală, să asculte producțiunea tinerimii din Cojocna. Veniseră și vre-o zece studenți din Cluj în frunte cu Dr. Ioan Giurgiu, se plinească lozinca: »Fiți una cu poporul!« Conversații vesele între cei adunați! Era o fericire, să privești, cum țăranii noștri odinioară »mojici«, așteptau cu nerăbdare începerea producțiunii!... Deodată cortina fu trasă la o parte!... Pe podiul scenei sta neclintit un preot cu părul alb, cu fața într'ucât-va sbircită, cu fruntea încărunită de capriciile vremii, cu privirile ațintite spre fii sei sufletești și gata de graiu!... O liniște soră cu moartea se făcu în sală! Toți priveau în ochii bătrânului și așteptau cu o evlavie adincă cuvântul de deschidere al bunicului părinte!... Vocea lui începu a răsuna solemn în sală! Cuvintele înțeleptului sfetnic pătrundeau tot mai adinc și mai adinc în inimile ascultătorilor; o dovedea aceasta încordarea tot mai intensivă a atențiunii celor veniți, să-l asculte. »Venituni-a vremea — zicea bătrânul. — Să ne emancipăm, să ne liberăm și noi de patimele dănuoase, cari rod și nimicesc trupul și sufletul omului! Veniți dară să ne sfătuim, ce să facem, ca să ajungem și noi mari, puternici, bogați și luminați. Înainte de toate primiți din partea mea o propunere, basată pe o lungă și trainică experiență. Jidanul are ca compas al întreprinderilor sale numărul 7... Oare noi nu ne-am putea alege un număr, de care să ne legăm soarta întreprinderilor noastre? Cum nu! Ba încă cel mai norocos număr! Numărul 3! În acest număr se cuprinde în primul rind esistența lui D-zeu, esprimață în 3 fețe! Care ar fi acela dintre D-voastră, care crezând în D-zeu și împlinind poruncile lui, ar ajunge la rău?... Mai departe în numărul 3 se cuprind cele 3 virtuți creștinești: credința, dragostea și nădejdea! De ești om credincios, de iubești pe D-zeu și pe deaproapele tău, de nădăjduiești în viitorul tău, nu te poți numi fericit?!
.....
Cu vorbe alese și cu exemple viei scoase din pă-

țaniile popoarelor și-a continuat și încheiat fericitul preot vorbirea sa!...

Impresiunea făcută era prea vie, aplausele iscate erau prea șgomotoase, decât ca să facă imediat liniște! Trebuia ca vorbele pline de înțelepciune ale bravului preot, să-și afle un resunet exprimat prin graiul unuia dintre ascultători!... Să sculă Dr. Giurgiu și 'n termini foarte simțitori mulțami Dlui preot pentru prelegerea ținută laudându-i activitatea rodnică de preot. Priviți — zicea Giurgiu — la acel brav preot, care stă acolo pe podiul scenei, vedeți, cât de bine se așează pe capu-i părul cărunt! Admirăți ființa și seninătatea gândirii lui, preamăriți sufletul lui, deduceți hărnicia lui, afirmați înțelepciunea lui din fețele publicului țăran, care cu evlavie sfântă asculta adineauri cuvintele părintelui lor sufleteș!... În astfel de termini își ținu Giurgiu însuflețita-i vorbire!...

Urmă producțiunea cu un program foarte bogat! Cântările, declamațiunile și teatrul au fost bine de tot. Multe din cântări la dorința vie a publicului fură repetate! Piesa a fost bine jucată de »actorii țărani«. Intreaga producțiune a fost aranjată așa, ca ea să poată mulțami pe deplin pe cei așteptați! Succesul și l'a ajuns întocmai.

Voicu Nițescu.

Teatru în Bucium.

Și s'a dus vestea... Și nu e mirare, dacă de astă-dată publicul mai numeros ca ori-când din Bucium, Abrud și jur a fost peste așteptare mulțumit. La ce erau să se aștepte într'un sat?.. Au venit nu doară să-și petreacă, să ridă poate. S'au dus însă încântați și toți cu amintiri plăcute. Piesa dintăiu: »Așa a fost și fie«, comedie într'un act de Alesandru Țințariu. La șapte și un sfert cortina se ridică. Apare o casă țărănească, veche dar bine îngrijită... În fund o laviță, la stânga căminul ear în dreapta o mesocioară. Badea Ion, distinsul diletant, Simeon David, care de atâtea-ori ne-a fermecat inimile, de astă-dată sub masca serioasă își dă părințeștile-i sfaturi Ilenei, D-șoarei Regina Macaveiu, sfaturi pe cari însă copila îndrăgită nu vrea să le înțeleagă. Chipul femeii desnădăjduite ni-l'a reoglinat gentila D-șoară Regina Macaveiu, îngenunchiată sub icoana deapauri vergurei Maria... Stam nedumeriți între — vis și viață, — până-când în fine cu Niță dl Vasile Macaveiu, cursul lucrurilor să schimbe. Figura tipică și fidelă a țăranului — clătit de cap, ne-a caracterisat-o cât mai bine nu se poate. Când ti venea rândul la vorbă, începeam hohotul, căci știam ce are se urmeze... Iar iscusința de a trage cu glăjuța a produs un ris general — a conto — aplauselor frenetice... Dl Colatin Macaveiu, Moș George nfericitul tată, care se vede la adincă bătrânețe fără sprijin, gârbovit de povara anilor și a greutăților — într'adevăr a stors lacrimi... Abia respirând își destăinuia greul vieții... »Sa dus Sandu... în lume, de dorul Ilenei... și m'a lăsat singur să pier pe străzi de foame... Lelea Marie însă Gentila D-șoară Iulia David, care de asemenea ne-a emoționat, îi ușurează inima, deși peste voia Badei Ion. »Nu fi îngrijat moș George... a mea e fata, o dau lui Sandu... Urmează »Zăpăciții«, comedie într'un act localisată de Teochar Alexi. Dl Simeon David representă în cele mai vie color pe maiorul Spulber în vînt scerend ca'ntotdeauna aplausele și cucerind simpatia pu-

vorbă pe dreptul necăjit, că ortacii mei, cum vëzură, că dau în vorbă cu Vlădica și-l vëzură și pe el căutând în desagi, o și tuliră spre casă, cu gândul la lapte și brinză, să tragă o mămăligă ca de obicei, de să stai la umbra ei că eram rupți de foame și sleite ne erau și pungile.

Am găsit apoi o căruță, mi-am luat ziua bună dela Vlădica și lăsându-l în grija cărașului, o luați năcăjit încet spre casă nădăjduind, c'o merge și goală mămăliga.

Când ajunsei acasă mămăliga aburia și ortacii așteptau nedumeriți cu rugăciunile zise, brinza ori laptele. Cum m'eu vëzură cu mâinile goale, era cât p'aci să iau dela stână, și nu purtam eu vina.

Îi mai domoli puțin întemplarea Vlădicii, își descărcară toată mânia asupra lui și mototoliau mereu la mămăligă. N'am mai stat nici eu la socoată. Ce?! Putea să rămân flămând cu o mămăligoae cât aceia. Bărșeanul ne zise apoi, ștergându-și sudorile buburezate de pe frunte: »M'ei fraților... de era... sasu să ne... vadă muria... de ris și ne da poate și'n gazete... nu alta«. Sufla s'eracu ca o mașină, nu l'aș deochia, așa era de sătul.

Așa cu mămăligă odată sătui și de trei-ori flămânzi a trecut anul și la examen am trecut și noi cu toții, ca cănele prin apă. Păi! nici nu-i mirare, de eram sătui, mai aveam poate și poftă de învățatură, dar așa: »celui flămând, pânea e în gând« nu cartea.

Și m'eu ciudesc rău acuma, când vëd români cu stare bună, din care și-ar putea învăța ușor

copii, că nici măcar un an-doi nu-i dau la învățatură, zicându-și: »Cum trăesc eu și-a trăit neam de neam, ei să nu poată trăi? Hei, hei! altă lume era pe atunci, că nu știa scrie nici fișpanii. Acum e earăși alta, de nu ști scrie și ceti te înșală toți și ești cel din urmă om în sat, înghițând mereu la năcaz, că așa zice proverbul:

»Omului cu învățatură
li curge miere din gură
Eară celui neînvățat
Nu-i curge nici chiar păsac«.

Și apoi încă una, acum e și mai ușoară și mai lesnicioasă și învățatură, că s'au înmulțit școlile și eftinit drumurile.

Mai demult băteau drumul zile întregi, cu povară grea în spate și de multe-ori până își vedeau copiii domni. Azi de-o schioapă dela oraș și copiii lor să trudesca de mici cu lucrul și rar găsești voinici ca mai demult, că prea e grea povara, pentru niște trupuri fragede, lucrul cămpului.

Până-s mici îi năcăjesc părinții, după-ce cresc și să căpătuesc cum biata pot, să năcăjesc ei de ei. Duc un traiu nemernic și trudit, că toată sudoarea lor o dau pe nechibzuite jidanilor, că-i înșală vëzând cu ochii și bat în palmi de bucurie, că și-au găsit os de ros.

Și apoi eară; de obicei oamenii de pânura asta, n'ascultă nici de alții cu învățatură. Pentru ei ce scriu gazetele e fleac și muncesc așa necăpătuit îngrășind sutele de lipitori.

Amadeus.

Strigături.

Trandahir cu craca'n coace
Frumosu la frumos trage
Dar' uritu ce să face
Va tot mere cătinel*)
Pă'n își va găsi și el.

*

Pentru badea, cari mi drag
M'aș băga de ghie'n iad
Pentru care mi urit
Să hie raiu deschis
Și nu m'eu bag într'adins.

*

Pân badi'to ne-aveam dragi,
M'eu suiam în deal pe coastă,
M'eu uitam în curtea voastră,
Și părea că-i pardosită,
Casa voastră zugrăghită,
Trupu tău, floare 'nflorită.
Ear' de când ne-am lăsat
M'eu suiam în deal pe coastă
M'eu uitam în curtea voastră
Și părea, că curte n'ai
Casa voastră grajd de cai
Trupu tău un putrigai.

*

N'a părinte zece zloti
Și ia iară dacă poți,

*) Domol, încet.

blicului... Asemenea căpitanul Alandala, dl Brutus Macaveiu, cu fiul seu Constantin, dl Nicolae David și-au împlinit cu scumpătate datoria... Ear mai pe sus de toate și de astă-dată Mărioara, D-șoara Regina Macaveiu. Doresc asemenea succese și pentru viitor. **Amant.**

Concert și petrecere.

Șetin, 9 Ian. 1905.

Sărbătorile Stului Crăciun în anul acesta pentru Șetinani au fost deschilinit prăznuite. În ajunul sărbătorilor a venit în parochia noastră Ilustrita-tea Sa Dl *Dr. Augustin Luran*, canonic, care în toate zilele de praznic a celebrat s. liturgie asistat de dl *Dr. George Miculaș*, prof. prep. Poporul nostru cu mic și mare a alergat la biserica gr.-cat., predicele Il. Sale au frăpat inimile credincioșilor.

A doua zi seara de Crăciun în onoarea ospelui frunțaș a urmat concertul corului bisericii gr.-cat. cu un program bogat.

Precis la 8 ore s'a început concertul, cântările au fost executate așa, cât toți oaspeții au rămas emoționați, ducând suvenirii neșterse din frumoasa comună curat românească, Șetinul.

Mulțumită bravilor coriști și zelosului conducător dl Alesandru Tyira, c.-invățator, care nu a cruțat osteneală — neavând timp liber nici ziua nici noaptea — numai ca să-i succedă concertul și teatrul.

»Zăpăciții«, comedie într'un act s'a predat cu mare succes, cât îți venea să crezi, că ai treabă cu oameni inteligenți. Onoare lor.

Apoi nici rezultatul material nu a lipsit având un venit de 344 cor. 60 fil. din cari spese 244 cor., a rămas un venit de 100 cor. 60 fil., care sumă s'a dat curatorului respectiv.

Au suprasolvit: Il. Sa dl *Dr. Augustin Luran*, canonic gr.-cat. 8 cor., dl *Izidor Nussbaum* 10 cor., M. O. D. *Georgiu Major* 5 cor., *Clarissimul Domn Dr. Georgiu Miculaș* 3 cor., *Spect. Domn Georgiu Salay* 1 cor., *Mihály Pomperl* 20 fil., *Teodor Roman* 40 fil., *Zaharie Hornea* 80 fil.

Primească și pe aceasta cale spriginitorii nostri mulțumitele noastre în numele școlarilor miseri lipsiți de mijloace. S'au jucat jocurile naționale »Călușerul« și »Bătuta« cu mare în-sufletire la ce au urmat dansurile până dimineața la 6 oare.

»Un parochian«.

DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

Pentru noua biserică din Cluj.

Nr. 171. *Dna Maria David* din Cluj a dăruit 10 coroane. Până acuma *Dna David* a dăruit cu totul 46 coroane, pentru biserica cea nouă. D-zeu să-i răsplătească. — »Anonimul« 5 coroane.

— **Anul-Nou și Boboteaza** s'au serbat în Cluj după obiceiul românesc vechiu cu pompa cuvenită. În biserica gr.-cat. a celebrat s. liturgie și a predicat dl protopop *Dr. E. Dăianu*. La sfârșitul liturgiei, ca de obicei s'a cetit lista darurilor făcute în decursul anului 1904 pentru biserică, mai ales pentru fondul noii biserici, ce trebuie să se zidească în Cluj. Intre numeroasele daruri s'a remarcat cel al Dnei vęd. *Maria Ciupei*, care a dăruit o casă în valoare de 10 mii coroane, dl Gri-

goriu *Körösi Crișan* și *Dna 1000 coroane*; *Dna Iustina Gall* din *Secuien*, 200 cor. și alți mulți, al căror nume de altfel au fost publicate la timpul seu în »Răvașul«.

Luni, Marți și Miercuri după anul nou dl *Dr. Iuliu Florian* a cercetat casele credincioșilor din Cluj binecuvântându-le; Miercuri în ajunul »Botezului« a umblat și dl protopop *Dr. Dăianu* cu crucea, cercetând mai ales casele inteligenților din centrul orașului. În ziua de Botezul Domnului, s'a făcut ca de obicei eșirea în procesiune la Someș unde s'a făcut binecuvântarea apei asistând mulțime foarte mare de popor. Pagubă, că și de astădată inteligența a absentat. Au luat parte la procesiune venerabilul d. *Nestor*, jude de tablă în pensiune, dl *Dr. Poruțiu*, *Dr. Ioan Giurgiu*, prof. *Emil Sabo*, ș. a. Cum timpul a fost așa de frumos, ar fi fost bine ca să fi participat cât mai mulți inteligenți români, ca să se vadă câți suntem în Cluj. În biserica minoriților a celebrat liturgie și a făcut sfințirea apei pentru ostași dl protopop militar *Dem. Pop*. O companie de onoare a dat salvele obicinuite, ear musica a în-tonat imnul împărătesc: »Gott erhalte«.

— **Colinda curatorilor.** Din *Aghireș* aflăm, că și în ăstan s'a urmat obiceiului vechiu și din colindatul curatorilor s'a câștigat pe seama bisericeii 66 cor. Obiceiul acesta pe cât de rar, pe atât de bun, vrednic e să fie cunoscut în cercuri cât mai largi. Anume s'a introdus în *Aghireș* datina, ca în ajunul Crăciunului curatorii bisericeii, formând cor, colindă pe la oamenii din sat. Drept dar li-se dă, măcar în casele frunțașe, câte un colac frumos. Colaci ce se adună se vënd apoi în litație publică și banii se depun în lada bisericeii. Eată un lucrui bun și vrednic de urmat. Nicăiri colinda nu se leagă mai strâns de biserică și nu se unește mai frumos cu caracterul creștinesc al sărbătorii, ca și aci. E frumos dela curatori, că întru atâta se îngrijesc de averea bisericeii și sporirea ei, cât și seara de Crăciun și-o jertfesc slujbei acesteia cinstite, cu care poporul credincios, constituit în jurul bisericeii îi însărcinează. Dar e cinste și pe săteni, că chiar curatorii, aleșii satului se le colinde. Nu-i vorbă sunt alegători acești cinsiți colindători încărunțiți. Că ei nu colindă numai acolo unde-i așteaptă »colacul cel mare și frumos, din grâu curat« anume pe seama lor gătat. În celelalte case, unde îi așteaptă numai cu »pițula«, mulțămesc frumos, dar de colindat nici nu se gândesc.

Colacul dela *Aghireș* altfel e bună bucată; vrednic lucru să se ostenească puțin chiar și cinstiții curatori. Că se face din făină cernută cu sită deasă de mătăasă, și e mare cât o rotul de plug. Adese se întemplă, că muierile nu-l mai pot scoate din cuptor, după-ce se umflă cu coptul, numai dacă se mai lărgește nițel ușa cuptorului luând vr'o cărămidă două afară... Astfel de colaci se vënd cu câte 1 coroană și mai bine, și la litație.

Dar ori cum, bun lucru fac curatorii din *Aghireș*. Cel puțin nu se întemplă lucruri urite, cum s'a întemplat acum într'un sat (nu vrem să-l numim) unde e mare zarvă pentru invățator, că e pirit cu lucruri urite. Acolo din ceartă a urmat bătaie, și din bătaie a murit un — curator, îndată după Crăciun. —

— **Hymen.** Dl *Georgiu Tohătan*, teolog absolut din *Selșig* și D-șoara *Silvia Breban* din *Cecărlău* — fidanțați.

— **Necrolog.** Vęd. *Maria Ianchi n. Teutian* a încetat din viață în 14 Ianuarie a. c. la 5 oare dimineața în anul al 76 al vieții împărțită fiind cu Sf. sacramele ale muribunzilor. Scumpele rămășițe s'au așezat spre vecinică odihnă în 16 Ianuarie a. c. la 1/3 oare d. a. dela locuința sa din *Strada Mikó-út* nr. 24 în cimiterul comun după ritul gr.-or. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Cluj, la 14 Ianuarie 1905.

Vęd. *Maria Ioanovicu*, *Andrei Ianchi*, *Dimitriu Ianchi* cu soția *Susana*, Vęd. *Ana Oltean*, *Aurelia Ianchi* cu soțul *Nicoară*, ca fii și fice. *Victoria Pop*, ca strănepoată. Vęd. *Ana Roșescu*, Vęd. *Elena Lăpuștean*, *Eudochia Teutian* cu soțul *Nasta*, ca surori și fini. *Victoria Ioanovicu* cu soțul *I. Carșai*, *Eugenia Ioanovicu*, *Mihail Ioanovicu*, *George Ioanovicu*, *Niculae Ioanovicu*, *Maria Oltean* cu soțul *Pop*, ca nepoți și nepoate.

CĂRȚI NOUE ȘI REVISTE

— Din »Cărțile Săteanului Român« a apărut nr. 3. sub titlul »Căzanie populară« — despre păcatele sătenilor — de *Ioan Roman*. Prețul 20 fileri plus porto 3 fil.

Noua broșură cuprinde căzania publicată în mai mulți nri din urmă ai *Răvașului*, care a plăcut foarte mult poporului.

Eată prefața acestei broșuri:

Ioan Roman.

1830—1904.

Cel ce a scris »Căzania« aceasta nu era preot, dar era un creștin bun, temător de *Dumnezeu* și iubitor de neamul său. Acestea două sentimente l'au îndemnat să vede să spună în biserica din *Dretea* aceasta lungă și folositoare Căzanie. Pentru pomenirea lui țin să amintesc pe scurt ceea ce am putut afla despre viața acestui bărbat.

Ioan Roman era fiul preotului român gr.-cat. din *Călata-Sâncraiu* (*Kalota-Szent-Király*) cu numele tot *Ioan Roman*. S'a născut în 26 Maiu 1830. Mamă-sa se numia *Maria Moldovan*. A învățat școlile în *Cluj*, pe o vreme cu *Iancu*, vestitul erou din 1848, cu care era bine cunoscut. Imi spunea, că au locuit într'o casă sau foarte aproape unul de altul. De dragul lui îi plăcea să se scrie și el »*Iancu Roman*«. În Iunie 1848 a absolvat filosofia în *Cluj*, și a luat parte la luptele din 48—49. În 1856 îl găsim însemnat ca notariu în *Dretea*, ear în 1861 notariu în *Ciucia*, mai târziu de nou în *Dretea*. Dela 1867 începând a fost aspru prigonit de stăpânire pentru simțimentele sale românești și în urmă a fost scos din slujbă. A rămas tot în *Dretea* unde s'a ocupat cu economia și cu cărțile sale. Avea o bibliotecă frumoasă, din care o parte a cumpărat-o subscrișul încă până era în viață. În 1889 i-a murit soția *Ioana Lupșa*, căreia i-a făcut un interesant epitaf latinesc, găsit în scrisorile rămase după el.

După o boală îndelungată, care mulți ani l'a legat de pat, a repostat în Domnul în iarna trecută și a fost înmormântat în *Dretea* la 24 Ian. 1904.

Fie aceasta căzanie monumentul de pomenire al vieții sale sbuciumate.

Cluj, Ianuarie 1905.

Dr. Elie Dăianu.

— **Carte ungurească despre Coșbuc.** Am primit: *Coșbuc György*, tanulmány a román iródalomtörténet köréből, írta Szabo Emil. Balázsfalva, 1904.

Dl *Emil Sabo*, profesor la liceul din *Blaj*, a scris acest studiu, care face un volum de 174 pag. — și costă 4 cor. — ca teasă pentru obținerea doctoratului la universitatea din *Cluj*.

La sfârșitul studiului seu dl *Sabo* publică în ungurește poesiile lui *Coșbuc*, câte sunt traduse de dl *Révay Károly*, un proprietar din *Sécárimb*. Acestea sunt: *Mama*, *Sub patrafir*, *Pastorița*, *Toamna*, *La Paști*, *Din copilărie*. Afară de acestea mai e tradusă în ungurește *Noi vrem pământ*, de *Kacziány Géza*.

Ne abținem de a aprecia noi, înainte de forurile competente ale universității, studiul dlui *Emil Sabo*, — dar nu putem suprima observarea, ce ni-se impune: De ce astfel de studii, obligate, nu se publică românește, sau și românește?

— **Scrierile lui Dr. Radu I. Sbierea.** Am primit și anunțăm cu plăcere următoarele broșuri ale tinărului și zelosului profesor din *Cernăuți*, *Dr. Radu Sbierea*:

1. *Amintiri despre Eminescu.* Broșură, 8° 18 pag. cuprinzând date despre viața lui *Eminescu* petrecută în *Cernăuți*.

2. *Fizologia vocalelor românești* și i. *Estras* din »Convorbiri literare« 8° 24 pag.

3. *Die prosodischen Functionen inlautender muta cum lipuida bei Vergil.* 8° 60 pag.

— »Sămănătorul« despre *Cărțile Săteanului Român*:

În editura foi săptămânale »Răvașul« din *Cluj* a început să apară o folositoare bibliotecă populară, cuprinzând mici povestiri literare și morale pentru înălțarea și limpezirea sufletelor țărănești. Au ieșit până acum

Cununia de pe mine
Și ți-o ține pentru tine.

*

Du-te bade-o cu totu
Și stăi uni-o sta Oltu
Une Oltul să cotește
Stăi bade-o și hodinește,
Și calu ți-l potcoghește.
Cu potcoave de argint,
Cu cuie de flori de țirg.
Cu potcoave de aramă
Cu cuie de flori de toamnă.

*

De-aș trăi cât aș trăi
Dascăl eu n'oiu mai iubi,
Când e vremea de iubit
El s'apucă de cetit,
Când mi dor de sărutat
El s'apucă de învățat.

*

Foaie verde de mohor
Bate vânt și aduce nor
Aduce-mi de mândra dor,
Și-mi aduce dor și jale
De mă usc ca floarea 'n cale.

*

Cătu-i Ardealul de mare
Dragoste 'n el nu are
Murășul e mititel
Șede dragostea pe el.

*

Floricea roșioară
Hai mândruțo 'n șezătoare
Să mâncăm turtuță moale,
Ba eu badeo nu moi duce
Că turtă o fi prea dulce,
Că eu am mai fost odată
Și am venit toată mușcată.

*

De-ar fi lăsat Dumnezeu
Ce-am iubit să fie al meu,
Dorule tu ai ce ai
De tot la inimă-mi stai,
Dorule bucată rea
Eși dela inima mea,
Dorule bucată-amară
Eși dela inimă afară.

*

Frunză verde micșunea
Fă-mă Doamne-o floricea,
Să fac muntele voios
Să 'mbăt lumea de miros.

*

Măghiran de pe fântână
Am bădiț ca și o lumină,
În tot sătul nu-i ca el
Înalt, tras ca prin inel,
Cine-l vede seara 'n prag
Moare după el de drag.

*

Auzite dela A. Manițiu.

Amadeus.

două broșuri de acestea: întâia răspunde o schiță a d-lui G. Stoica (Hirca), publicată și în revista noastră, iar a doua adună într'un mănunchiu, sub titlul **Pecatele noastre**, o serie de sfaturi morale cuminți ale d-lui Petru Suciu, la adresa poporului sătean. Broșurile sunt scrise într'o limbă curată, simplă și mișcătoare; sinceritatea stilului și a lor

— Ediția a doua din »Cartea Durerii« de Episcopul Bougaud, tradusă de Iac. A. Nicolescu, tipărită frumos în noua tipografie românească, »Carmen« din Cluj. Cartea aceasta plină de mângăieri, recomandată cu căldură și de P. Ven. Consistor din Blaj, se estinde pe 232 pag. și costă, broșurată 1 cor. 50 fil.; iar legată foarte frumos în pânză: 2 cor. 50 fil. Se poate căpeta și la administrația Révașului (Jokai-u. 6).

Posta Redacțiunii.

D-lui George B. în T. Ne-ai făcut o surprindere plăcută și credincioșilor D-Tale un serviciu. Va fi greu lucru, să afli 15 abonați într'un sat, dar nu-i cu nepuință. Eată ce-ai dovedit Frăția Ta. Primește sincerile noastre mulțămite și salutări. — „Amicului.“ Nu că doar n'avem ce spune, avem prea mult; așteptăm însă până trec alegerile.

Conținutul următoarelor preparate sunt recunoscute de foarte bune de profesori și medici renumiți.

Senegin contra tusei, răgușelei, durerii de pept, ofitei, tusei măgărești, cașarului, astmei, greutății de respirat, lungoarei și tusei seci. **Vindecă sigur și repede.** Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Caspic unsoare. Contra durerii de oase, podagrei, reumatismului, răceleur, durerilor de cap, dinți și nervi, precum și scrintiturilor. Cele mai îmbetrănite boale le vindecă. Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Centarin. Contra morburilor de stomac, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomac, greața și vomarea, sgârțurile cele mai grele. Leac sigur. Folosește și la curățirea sângelui. Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Kaljodsarsapari. Mijloc escelent pentru curățirea sângelui la morburii secrete, 1 sticlă 2 cor.

Laxbonbons, Inchiderea scaunului e cauza diferitelor morburii, precum palpitarea de inimă, amețeli, dureri de cap și altele. Deci cine suferă de încheierea scaunului numai decât să comandeze **Laxbonbons** zacharele purgative, plăcute și dulci la luat. Prețul 1 cor.

Chimicale, droguri, legături și bandagerie chirurgice. Instrucție pentru prepararea diferitelor vinarsuri, liqueruri, rom și altele. Tee rusice, parfumuri, săpunuri crem escelent pentru față și mâni. Articole cosmetice, oleu pentru păr. Esență pentru picatul și întărirea părului. Apa de gură și dinți precum și praf. Ori-ce fel de articol din bransă. Toate foarte ieftine. Faceți întrebare și vă veți convinge.

(67) 4—10

Cornel Demeter.

apotecar în Orăștie (Szászváros) Iskola-u. 55

Cine suferă de **Epilepsie** și stări nervoase, se ceară (nevoie) sgârțurii broșura despre Epilepsie, care se trimite gratis și franco dela »Privil. Schwanen Apotheke,« Frankfurt a. Main. 35—52.

O carte cu adevărat bună!

„Mama S-tului Augustin“

de

EMIL BOUGAUD

episcop frances.

Tradusă de „SALBA“ clericilor români din Budapesta și tipărită cu îngrijirea și cheltuiala d-lui

Dr. E. DĂIANU.

Prețul: broșurat 3 cor., legat 4 cor.

Se capătă la administrația

RÉVAȘULUI**Cluj, Jókai utca nr. 6.**

Pentru sezonul de toamnă și iarnă

recomandă

NEUMANN M.

liferant c. și reg. de curte

Cluj, (Kolozsvár) Mátyás király tér.

Haine de toamnă și iarnă.

Căpături de tranziție (Double, Ulster, Raglan).

Pardesiuri de toamnă.

Haveloc (cu mâneci și fără mâneci).

Căpături economice, cuptușite cu stofă, ori cu blană.

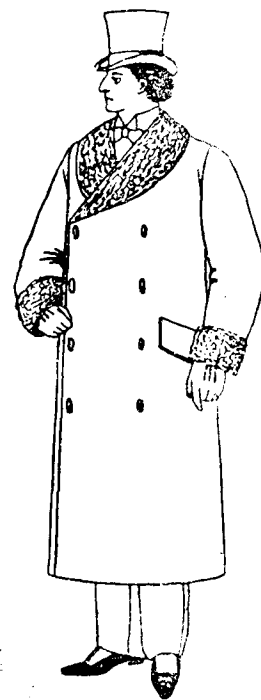
Haine negre de salon și frac.

Bunde de călătorie și oraș.

Mare deposit de vestminte pentru copii.

Mustre și liste de prețuri la cerere gratis și franco. — La comanda din provincia ca măsură e destul a trimite o haină veche.

24 (44—)

Cruce sau stea electrică dublă.

D. R. G. M. 88503.

Vindecă și inviorează, pe garanție: reumă, ischias, astma, vițitul urechii auzul greu, epilepsia, nervositatea, lipsa de apetit, gâlbineala, durerea de dinți, migrena, impotența, influenza, pre cum ori ce boală nervoasă. Acel bolnav, care cu aparatul meu Nr. 88503 nu se vindecă în cel mult 44 zile își capătă banii îndată înderpt. Unde nu mai ajută nimic, mă rog a încerca cu aparatul meu. Sunt convins despre înviurirea lui sigură.

Prețul unui aparat mare 6 cor.

(de folosit la boale învechite.)

Prețul unui aparat mic 4 cor.

(de întreținut la morburii mai ușoare.)

Centrala de expediție trimite pe lângă rambursă ori anticiparea banilor în toate părțile în țeară și străinătate.

Scheffer D. Sándor

Budapest, VIII., Bezerédi-utca 3. szám.

24—24

50.000 părechi de păpuci

4 păr. pentru numai fl. 2.80

câtă vreme mai ține marfa se vor vinde pentru acest preț de batjocură din pricina cumpărării unei mari masse de ghete. 1 păr. pentru domni și p. p. dame de piele, brunetă ori neagră, cu șinoare, de prima calitate și cu talpă bine cuită; 1 păr. p. domni și 1 păr. p. dame păpuci de modă, cu »paspoil«, foarte eleganți, fasonul cel mai nou, cupțuși bine pentru iarnă, foarte draguți și ușori de purtat. Mărimea după cm. Toate patru păr. numai fl. 2.80. Trimiterea prin rambursă ori anticipând banii, o face:

Esp. de păpuci a lui S. Urbach

Krakau Nr. 154/K.

Schimbul permis, și banii se returnează la dorință, astfel risicul eschis.

(45) 9—12

Mare surprindere!

600 bucăți numai cu fl. 1.95.

Un orologiu aurit, Anker precis cu catenă potrivită, umblă punctuos pentru ce se dă garanță de 3 ani, 1 cravată de mătăsă modernă pentru domni, 3 batiste fine, 1 inel pentru domni cu imit. de peatră scumpă, 1 sugaretă cu chichlimbar, 1 cuțit de busunar cu cele de lipsă, 1 broș pentru dame (noutare), 1 oglindă minunată pentru toaletă, 1 portmoneu de piele pentru bani, 1 coleu de mărgelă minunat de frumos, 1 păr. bumbi de manjete, 3 bumbi de căm. la pept, toate aur Double cu cheia patent, recuisite de scris de nikel, prima, 1 p. butoni de simili briliante, 3 obiecte de jux de mare efect hazliu pentru tineri și bătrâni, un draguț album, cu 36 icoane cele mai frumoase din lume, 20 obiecte necesare la coresp. și încă 520 alte obiecte nesmintit de lipsă în casă. Toate laolaltă cu orologiu — care singur e vrednic banii aceia, costă numai 1 fl. 95. Trimiterea cu rambursă ori trimițând banii înainte la casa de export.

S. URBACH, Krakau Nr. 154/K

NB. Pentruce nu crevine să retrimite banii, astfel risicul eschis

(66) 7—

Mare magazin de sicrie.

Nr. Telefonului 448.

Jntreprindere

Nr. Telefonului 448.

de transportul cadavrelor și de înmormântare

MUNTYAN PÉTER

cel mai ieftin institut de înmormântare în Cluj, Strada Unió-utca nr. 13 și Monostori-út 87.

Recomand în atențiunea P. T. publicului din loc și jur institutul meu de înmormântare bogat provăzut cu sicrie colorate, decorate, de stejar ori aramă, precum și cu toate cele de lipsă la înmormântare, torțe, făclii, cruci, cununi, petele, vestminte de doliu, pe lângă cele mai echitabile prețuri. — Primesc transportare de cadavre în loc și în provincia, ca și în străinătate. Aranjez înmormântări simple ori foarte pompoase și garantez servicii cel mai prompt.

Inmormântări de copii dela 6 coroane în sus.

» oameni mari dela 16 coroane.

Cerënd sprijinut P. T. public însuși fatnic, semnez cu distinsă stimă

(58) 10—10

Petru Muntean.

La administrația „Révașului“ se află:

„Visuri trecute“ de Al. Ciura.

Prețul 1 cor. plus 10 fil. porto.

„Cântece“ de Emil Sabo.

Prețul 1 cor. plus 10 fil. porto.

Tipografia

»CARMEN«

PETRU P. BARIȚIU

CLUJ

Ferencz József-út 58 sz.

Primește tot felul de lucrări, ce cad în bransa acestei măestrii, executându-le cât se poate de cu gust, în stilul cel mai modern și cu prețuri moderate.

Comande se primesc și la Librăria D-lui Erich Fabritius din Cluj (Piața Regelui Matia nr. 32.)

Ca prima tipografie românească în acest comitat, se roagă de binevoitorul sprijin al celorlalte institute românești, precum și al privaților.